

Arrest

nr. 290 410 van 16 juni 2023
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de Stad NINOVE, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van 26 januari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. VAN DEN NOORTGATE, die *loco* advocaat R. DE ROUCK verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 oktober 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag van een verklaring van inschrijving in als werkzoekende.

1.2. Op 26 januari 2023 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing wordt via aangetekende zending van 26 januari 2023 ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN

In uitvoering van artikel 51, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een identiteitskaart voor vreemdelingen die op 27-10-2022 werd ingediend door:

Naam: K. (..)

voorna(a)m(en); M. (..)

Nationaliteit; Nederland

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats Gbarnga (Liberia)

Identificatienummer in het Rijksregister: xxxxxxxxxxxx

verklaart te verblijven te (..)

om de volgende reden geweigerd:

X De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 1, tweede lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot + 30 dagen na postdatum (dag/maand/jaar), om de vereiste documenten over te maken. Betrokkene deed een aanvraag als Unieburger - Werkzoekende. Ter staving van deze aanvraag werden geen bewijsstukken voorgelegd. Als betrokkene de inschrijving wenst als werkzoekende, dan zal hij/zij binnen een bijkomende termijn van 30 dagen na kennisname van deze beslissing alsnog de volgende documenten moeten voorleggen: Bewijs van inschrijving bij VDAB of sollicitatiebewijzen en bewijzen van reële kans op tewerkstelling binnen een redelijke termijn."

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. De rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is van inquisitoriale aard. Naar analogie met de rechtspleging voor de Raad van State dient er bovendien op te worden gewezen dat de rechtsvordering voor de Raad niet is gericht tegen bepaalde personen of overheden die de beslissing namen of wier situatie erdoor wordt bepaald, maar tegen de bestreden rechtshandeling als dusdanig. De Raad duidt dan ook ambtshalve, op zicht van de bestreden beslissing, die overheid als verwerende partij aan die het best geplaatst is om de wettigheid van de beslissing te verdedigen. Hij is hiertoe niet gebonden door de aanduiding van de verwerende partij in het inleidend verzoekschrift (cf. R. STEVENS, 10. De Raad van State, 1. Afdeling bestuursrechtspraak, Brugge, die Keure, 2007, nrs. 58-74).

In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Ninove. De verzoekende partij duidt in het inleidende verzoekschrift de Belgische staat – Dienst Vreemdelingenzaken, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, aan als tegenpartij. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie is evenwel niet de overheid die de bestreden beslissing heeft genomen of die hierin inhoudelijk is tussengekomen. Aangezien de staatssecretaris voor Asiel en Migratie vreemd is aan het nemen van de *in casu* bestreden beslissing en niet blijkt dat deze overheid in het kader hiervan een voor vernietiging vatbare handeling heeft gesteld of een dermate grote rol in het beslissingsproces heeft gespeeld dat zij het onderzoek door de Raad in belangrijk mate kan vooruithelpen, wordt enkel de stad Ninove, vertegenwoordigd door de burgemeester, aangeduid als verwerende partij.

2.2. Gelet op voorgaande kan het betoog in de aanvullende nota van de verwerende partij waar zij stelt dat het beroep onontvankelijk is omdat de verzoekende partij de verkeerde verwerende partij heeft aangeduid in het verzoekschrift hoe dan ook geenszins aangenomen worden. De exceptie van onontvankelijkheid wordt dan ook verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"2.1. Eerste en enige middel

- Schending van artikel 42bis, §2, 1° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet)

- Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM)

- Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen
- Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het evenredigheidsbeginsel

Doordat de bestreden beslissing, genomen door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie stelt (stuk 2): "De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie.

Betrokkene deed een aanvraag als Unieburger - Werkzoekende. Ter staving van deze aanvraag werden geen bewijsstukken voorgelegd. Als betrokkene de inschrijving wenst als werkzoekende, dan zal hij binnen een bijkomende termijn van 30 dagen na kennisname van deze beslissing alsnog de volgende documenten moeten voorleggen: Bewijs van inschrijving bij /DAB of sollicitatiebewijzen en bewijzen van reële kans op tewerkstelling binnen een redelijke termijn."

Terwijl overeenkomstig artikel 42bis, §2, 1° van de Vreemdelingenwet:

"Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen 1° hij is a is gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt"

Dat verzoeker duidelijk in een situatie van overmacht verkeerde toen hij de nodige stukken moest neerleggen ter staving van zijn status als werkzoekende in België. Hij werd namelijk opgenomen in het Sint-Pietersziekenhuis te Brussel van 20 tot 26 Oktober 2022 en van 8 november tot 26 december 2022 (stuk 2 in bijlage);

Dat verzoeker een enorme pech kende toen hij zich in België als EU-werkzoekende wou laten registreren. Hij kreeg namelijk de diagnose van twee verschillende kankers te verwerken: nierkanker en alvleesklierkanker (stuk 3 in bijlage). Hij was ook net opgenomen in het ziekenhuis toen de politie langskwam bij zijn verblijfplaats in Ninove naar aanleiding van de aanvraag van een identiteitskaart voor vreemdelingen die hij deed. Zijn maatschappelijk werkster in het Sint-Pietersziekenhuis, R. N. (..), had de politie van Ninove ingelicht over dit gegeven (stuk 4 in bijlage), maar helaas werd hier in de bestreden beslissing niets over vermeld;

Dat verzoeker, in toepassing van artikel 40, §4, 1° van de Vreemdelingenwet, wel degelijk kan aantonen dat hij, wanneer zijn medische toestand hem dit opnieuw toelaat, een reële kans maakt op tewerkstelling in België. Verzoeker is namelijk chef-kok en baatte gedurende zeven jaar een restaurant uit in de Amerikaanse stad Philadelphia (stuk 5 in bijlage). Gezien chef-kok een knelpuntberoep is (stuk 6 in bijlage) kan er dus met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid verwacht worden dat verzoeker geen enkel probleem zal kennen om aan de slag te gaan eens hij genezen is;

Dat overeenkomstig artikel 3 van het EVRM:

"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. "

Dat verzoeker, indien de bestreden beslissing niet wordt ingetrokken, het risico loopt om de behandeling voor zijn ziekte niet te kunnen verderzetten in zijn vertrouwde medische omgeving, zijnde het medisch centrum "Le Noyer" te Schaarbeek (huisarts) en het Sint-Pietersziekenhuis te Brussel. Verzoeker heeft reeds nieuwe afspraken ingepland met het ziekenhuis in Brussel. Gezien het hier om bijzonder ingrijpende medische procedures gaat, met name operaties ter bestrijding van zowel nierkanker als alvleesklierkanker, zou deze abrupte wijziging van zijn situatie met zich meebrengen dat verzoeker in een ander land nieuwe afspraken zou moeten maken. Niets garandeert hem dan dat deze geplande operaties tijdig zullen kunnen doorgaan, waardoor hij mogelijks onherstelbare schade aan zijn fysieke integriteit zal oplopen. Het is dus duidelijk dat verzoeker een risico loopt op schending van artikel 3 EVRM;

Dat overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen:

"De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. "

Dat de verwerende partij in casu weliswaar motiveert waarom verzoekers aanvraag tot het bekomen van een identiteitskaart voor vreemdelingen werd afgewezen, maar dat deze motivatie absoluut niet als afdoende kan worden beschouwd;

Dat de verwerende partij met geen woord rept over de bijzonder moeilijke situatie waarin verzoeker is terechtgekomen als gevolg van zijn medische toestand. De bestreden beslissing bevat slechts een zeer algemene motivatie met daarin een korte verwijzing naar de ontbrekende stukken die zouden moeten aantonen dat verzoeker effectief werkzoekende is in België, zonder hierbij te motiveren waarom er geen uitzondering kon worden gemaakt of uitstel kon worden gegeven naar aanleiding van verzoekers opname in het ziekenhuis. Nochtans was de gemeente Ninove wel degelijk op de hoogte van deze

situatie, gezien zijn maatschappelijk werkster van het Sint-Pietersziekenhuis te Brussel de autoriteiten van Ninove op 23 november 2022 op de hoogte had gesteld (stuk 4 in bijlage);

Dat ten slotte het evenredigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, bepaalt dat de mate van inbreuk op het individueel belang vanuit een bepaalde maatregel proportioneel moet zijn ten opzichte van het beoogde legitieme doel van die maatregel. In het bijzonder dient de inbreuk nooit groter te zijn dan noodzakelijk is voor het beoogde doel. De verwerende partij wees op 26 januari 2022 verzoekers verblijfsrecht af omdat hij als kankerpatiënt niet in staat was om de nodige bewijsstukken voor te leggen van zijn status als werkzoekende in België. De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam hier dus een maatregel die een enorme inbreuk op het individueel belang van verzoeker tot gevolg heeft. Het doel van deze maatregel is hier het voorkomen dat verzoeker ten laste zou vallen van de Belgische overheid. In het kader van het evenredigheidsbeginsel moet dus bekeken worden of dit abrupt afbreken van verzoekers verblijf in België proportioneel is met het verlies dat de Belgische overheid zou lijden indien verzoeker niet in zijn eigen inkomsten zou kunnen voorzien;

Dat het nadeel dat de Belgische overheid riskeert te ondergaan indien de bestreden beslissing vernietigd wordt en verzoeker een nieuwe kans krijgt om werk te vinden in België, hier hoegenaamd niet opweegt tegen de enorme moeilijkheden waar verzoeker mee geconfronteerd zal worden indien men hem verplicht om het land te verlaten. Verzoeker heeft het diploma en de ervaring voor de beoefening van een knelpuntberoep in België en bewijst op deze manier dat hij nooit voor een langdurige période ten laste van de Belgische overheid zal vallen. De nadelen die hij zal ondervinden indien hij geen verblijfsrecht voor meer dan drie maanden krijgt zijn dan ook disproportioneel groot. Verzoeker moet namelijk nog twee operaties ondergaan naar aanleiding van de kankerdiagnose die bij hem gesteld werd. Indien hij België moet verlaten zal hij deze operaties elders moeten ondergaan, terwijl het voor hem als patiënt net heel belangrijk is dat hij deze zware ingrepen kan laten uitvoeren door de artsen die hem ook bij zijn eerdere operaties hebben bijgestaan en die vertrouwd zijn met zijn medisch dossier. Bovendien zijn de afspraken voor deze operaties reeds ingepland. Verzoeker, die sowieso al een bijzonder moeilijke période tegemoet gaat, wordt hier door de bestreden beslissing nog eens extra en disproportioneel zwaar in de Problemen gebracht en dit gegeven is hoegenaamd niet in proportie met het eventuele risico voor de Belgische overheid;

Dat om bovenstaande redenen de artikelen 42bis, §2 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van het EVRM, de artikelen 2 en 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991, en het evenredigheidsbeginsel geschonden werden in de bestreden beslissing; Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op 'afdoende' wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 9 september 2015, nr. 232.140).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven, in rechte en in feite, aangeven op grond waarvan deze genomen is. *In casu* is hieraan voldaan.

Zo verwijst de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden uitdrukkelijk naar artikel 51, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) als haar juridische grondslag. Tevens bevat de bestreden akte een motivering in feite, met name dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie omdat zij geen bewijsstukken heeft voorgelegd. Zij krijgt een bijkomende termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving om alsnog een bewijs van inschrijving bij de VDAB of sollicitatiebewijzen en bewijzen van een reële kans op tewerkstelling binnen een redelijke termijn voor te leggen.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt de opgegeven motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

3.3. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten aanvoert tegen de motieven van de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.4. Het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126 520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het evenredigheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

3.5. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het evenredigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wettelijke bepaling.

3.6. Het staat niet ter betwisting dat verzoekende partij op 27 oktober 2022 een aanvraag van een verklaring van inschrijving als werkzoekende heeft gedaan in toepassing van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 40 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 (...)

§ 2 (...)

§ 3 (...)

§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven

indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij :

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

(...)”

Artikel 50, § 2, van het Vreemdelingenbesluit luidt:

“§ 2 Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken:

(..)

3° werkzoekende:

a) een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven; en

b) het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid;”

Artikel 51, § 1 van het Vreemdelingenbesluit luidt:

“Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.

(..)”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekende partij geen enkel bewijsstuk heeft voorgelegd ter staving van haar aanvraag. In se betwist verzoekende partij niet dat zij geen enkel bewijs ter staving van haar hoedanigheid als werkzoekende heeft overgemaakt.

3.7. Verzoekende voert evenwel aan dat zij zich in een overmachtssituatie bevond om de gevraagde stukken neer te leggen aangezien zij van 20 tot 26 oktober 2022 en van 8 november tot 26 december 2022 opgenomen was in het ziekenhuis. Bij de adrescontrole werd de politie ook ingelicht over haar ziekenhuisverblijf door haar maatschappelijk werkster.

3.8. Uit de aan het verzoekschrift gevoegde stukken ter onderbouwing van haar betoog kan slechts blijken dat de maatschappelijk werkster op 9 december 2022 aan de politie van de stad Ninove het volgende heeft meegedeeld:

"Hallo,

Ik ben mevrouw N. (...), maatschappelijk werkster in het Sint-Pietersziekenhuis te Brussel, ik verzorg de heer K. M. (...). Er was inderdaad een wijkagent naar zijn huis gegaan maar meneer K. (...) lag al opgenomen in ons ziekenhuis. In bijlage vindt u zijn medisch attest."

Het medisch attest van 21 november 2022 maakt gewag van een opname sinds 8 november 2022.

De Raad stelt vast dat deze informatie duidelijk betrekking heeft op de negatieve woonstcontrole uitgevoerd door de politie tussen 29 oktober 2022 en 8 december 2022. Blijkens artikel 50, §1 van het Vreemdelingenbesluit moet er immers een positieve adrescontrole plaatsvinden alvorens kan overgegaan worden tot een inschrijving in het vreemdelingenregister. Op 17 januari 2023 werd blijkens het administratief dossier een positieve woonstcontrole doorgevoerd.

Uit voormelde informatie kan evenwel niet blijken dat verzoekende partij, wat betreft de vereiste dat zij bewijsstukken aangaande haar hoedanigheid als werkzoekende moet voorleggen, de verwerende partij voor het treffen van de bestreden beslissing in kennis stelde van enige overmachtssituatie dienaangaande omwille van haar medische toestand.

Ook het schrijven van 2 februari 2023 van verzoekende partij aan de verwerende partij kan niet tot een ander oordeel leiden nu dit schrijven vooreerst werd meegedeeld na het treffen van de bestreden beslissing en de verwerende partij bezwaarlijk rekening kan houden met elementen die haar pas na het treffen van de bestreden beslissing werden meegedeeld en bovendien uit dit schrijven evenmin blijkt dat verzoekende partij daarin aanvoerde dat zij omwille van haar medische toestand niet bij machte was de gevraagde bewijsstukken inzake haar hoedanigheid als werkzoekende voor te leggen. Immers beperkt de verzoekende partij zich in voormeld schrijven tot de mededeling dat zij twee hospitalisaties achter de rug heeft, met name van 20 oktober 2022 tot 26 oktober 2022 en van 8 november 2022 tot 26 december 2022. Zij stelde verder: *"Sinds 26-12-2022 ben ik al thuis behalve wanneer ik afspraken in het ziekenhuis heb. Omdat ik binnenkort nog 2 andere operaties ga ondergaan. Ik heb nier en alvleesklierkanker."* Ook dit schrijven kaderde in de adrescontrole nu verzoekende partij verder duidde dat zij omwille van haar medische problematiek niet op twee verschillende plaatsen tegelijkertijd kan zijn alsook dat *"De eigenaar van het huis vertelde me dat ik niet bij hem mag verblijven als ik niet ingeschreven ben bij de gemeente. De sociaal assistente van het ziekenhuis heeft een E-mail naar de politie van Ninove gestuurd om hen op de hoogte te brengen van mijn situatie."*

Verzoekende partij kan geenszins gevolgd worden dat zij de verwerende partij voor het treffen van de bestreden beslissing op de hoogte heeft gesteld van enige overmachtssituatie met betrekking tot het aanbrengen van de vereiste bewijsstukken inzake de hoedanigheid van werkzoekende. Dit nog alles naast de vaststelling dat de bestreden beslissing pas getroffen werd op 26 januari 2023 en verzoekende partij ook niet op enige wijze concreet aannemelijk maakt waarom zij tussen haar laatste ziekenhuisopname die liep tot 26 december 2022 en het treffen van de bestreden beslissing in de onmogelijkheid was om een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven en het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld zoals behaalde diploma's en eventuele gevolgd of voorziene beroepsopleidingen voor te leggen. Uit de voorgelegde medische stukken kan geenszins blijken dat zij daartoe verhinderd was nu deze medische stukken enkel melding maken van eerdere ziekenhuisopnames zonder vermelding van diagnose of enige werkonbekwaamheid. Bovendien gaat de verzoekende partij er met haar betoog ook aan voorbij dat de verwerende partij haar na het treffen van de bestreden beslissing nog een bijkomende termijn van één maand heeft gegeven om alsnog de vereiste bewijsstukken voor te leggen. Door thans bij het verzoekschrift wel stukken voor te leggen aangaande eerdere tewerkstelling en diploma doet verzoekende partij geen afbreuk aan voorgaande vaststelling. Het staat verzoekende partij uiteraard steeds vrij een nieuwe verblijfsaanvraag in te dienen indien zij meent te voldoen aan de voorwaarden.

Nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij niet op concrete wijze aantoont dat zij nog operaties dient te ondergaan in België, dient eveneens gesteld dat de bestreden beslissing zonder bevel om het grondgebied te verlaten werd getroffen en verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat – omdat haar het recht op een lang verblijf werd geweigerd – haar de noodzakelijke medische hulp in België geweigerd zou worden. Daarenboven maakt de verzoekende partij evenmin aannemelijk dat zij in Nederland, waarvan zij de nationaliteit heeft en aldaar aldus rechtmatig kan verblijven, de gepaste medische hulp niet tijdig zou kunnen verkrijgen. Zij slaagt er met haar betoog niet in een schending van artikel 3 EVRM aannemelijk te maken noch doet haar betoog blijken van een schending van het evenredigheidsbeginsel.

3.9. Waar verzoekende partij nog de schending aanvoert van artikel 42bis, §2, 1° van de Vreemdelingenwet gaat zij eraan voorbij dat dit artikel betrekking heeft op Unieburgers die reeds een recht op verblijf van meer dan drie maanden hebben, hetgeen *in casu* niet het geval is. Dit artikel kan dan ook niet dienstig worden opgeworpen.

3.10. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER